

“WIE EEN PUT GRAAFT VOOR EEN ANDER...”

Samuel Overloop, 2de-jaarsnovice, mijmert over zijn stage bij de Makushi Indianen in Brits Guyana.

In de Zuid-Amerikaanse Savannes ingesloten door het Pakaraimas gebergte aan de ene kant en de Braziliaanse grens aan de andere kant, ligt het dorpje Karasabai, thuis voor zo'n 200 Makushi Indianen. Al 100 jaar wordt de gemeenschap bedient door onze paters jezuiten en sinds een jaar woont een Britse pater permanent in het dorp. Twee weken geleden sloot ik me voor 3 maanden bij hem aan om een idee te krijgen waaruit missiewerk in de 21e eeuw bestaat.

Eén van de initiatieven die mij het meest aangesproken heeft zijn de sinds vorig jaar opgestarte bijbelgroepjes. Elke week komt elke verschillende sectie van het dorp samen in een huis van een van de bewoners van de sectie. Na een kort inleidend gebed wordt het evangelie van de volgende zondag een paar keer voorgelezen, waarna elkeen aan de groep kan meedelen wat hem/haar getroffen heeft in de lezing. Dan volgt een discussie over wat er gezegd is; en op het einde probeert de groep om door een concreet initiatief Gods Woord in praktijk te brengen.

Op een van die sessies vroeg de groep aan de gastvrouw: "Is er iets dat we voor jou kunnen doen in het licht van het evangelie?" Eerst wilde ze niets zeggen - mensen hier zijn heel verlegen -, maar uiteindelijk gaf ze schoorvoetend toe dat haar waterput al een tijd droog stond en dat ze nu ver moest lopen om water te putten.

Een paar dagen later bevonden we ons - zo'n 15 personen - rond de waterput. Het graven van een put is een sociaal gebeuren. Eén iemand staat in de 8-10m diepe put en graaft, terwijl 3-4 personen het losse zand omhoog hijsen. De rest staat er bij en kijkt er naar, vaak met een glas kasiri, een lokale drank die bestaat uit gekauwde kasava en zoete aardappelen. Ik vond het fascinerend om het uitdiepen van de put bij te wonen. Het eerste zand dat omhoog kwam was kurkdroog, dan werd het geleidelijk aan vochtiger, totdat in de put het water hevig begon op te wellen. Uit dank bood de gastvrouw ons een maaltijd aan. Gemeenschap rond het Woord van God, gemeenschap rond de waterput, gemeenschap rond de tafel.

Wie een put graaft voor een ander, werkt aan de Kerk van God.

Samuel Overloop nsj